Avgörande

Artikel 49 FEUF utgör inte hinder för nationella bestämmelser såsom de i det nationella målet enligt vilka det gäller gränser för att inrätta apotek och i vilka det föreskrivs att

— endast ett apotek kan inrättas i kommuner med färre än 4000 invånare, och

— vissa förutsättningar måste vara uppfyllda för inrättande av apotek i kommuner med fler än 4000 invånare, såsom att kommunen ska ha minst 50 procent fler invånare än vad som krävs för ett apotek och att ett minsta avstånd från befintliga apotek iakttas.

Ovanstående gäller under förutsättning att dessa bestämmelser, med undantag från grundreglerna, medger att det i områden med särskilda demografiska eller geografiska förhållanden inrättas ett tillräckligt antal apotek för att säkerställa en lämplig tillgång på apotekstjänster, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 september 2011 – Kommissionen mot Irland

(mål C-82/10)

”Fördragsbrott — Direktiv 73/239/EEG — Artiklarna 6, 8, 9, 13 och 15 17 — Direktiv 92/49/EEG — Artiklarna 22 och 23 — Annan direkt försäkring än livförsäkring — Ändring av en försäkringsrörelses stadgar avseende dess behörighet — Unionslagstiftningen på området för annan försäkring än livförsäkring har inte tillämpats”

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Annan direkt försäkring än livförsäkring — Direktiv 73/239 — Skyldighet för försäkringsföretag att erhålla tillstånd — Undantag av vissa företag — Restriktiv tolkning (Rådets direktiv 73/239, i dess lydelse enligt direktiv 2005/68, artiklarna 4 och 6) (se punkterna 42–44, 47 och 48)*

2. *Talan om fördragsbrott — Domstolens prövning av huruvida talan är välgrundad — Situation som ska beaktas — Situationen vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet (Artikel 258 FEUF) (se punkt 57)*

3. *Medlemsstater — Skyldigheter — Genomförande av direktiv — Fördragsbrott — Motivering med hänsyn till den interna rättsordningen — Otillåten (Artikel 258 FEUF) (se punkt 58)*

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 6, 8, 9, 13 och 15–17 i rådets första direktiv av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160) – Åsidosättande av artiklarna 22 och 23 i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160).

Domslut

1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt i synnerhet artiklarna 6, 8, 9, 13 och 15–17 i rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den

16 november 2005, samt artiklarna 22 och 23 i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring), i dess lydelse enligt direktiv 2005/68/EG genom att inte tillämpa Europeiska unionens försäkringslagstiftning på alla försäkringsrörelser på ett icke-diskriminerande sätt.

2) Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 29 september 2011 – Kommissionen mot Österrike

(mål C-387/10)

”Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — En medlemsstats lagstiftning om investerings- och fastighetsfonder — Bevisning avseende inkomster som anses ha delats ut — Bevisning som tillhandahållits genom ett skatteombud — ’Nationella’ kreditinstitut samt revisorer och skatterådgivare vilka kan anlitas som skatteombud”

Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Nationell lagstiftning som begränsar möjligheten att uppträda som skatteombud för investeringsfonder och fastighetsfonder till nationella kreditinstitut och nationella revisorer och skatterådgivare — Otillåtet — Motivering med hänsyn till allmänintresset — Föreligger inte (Artikel 49 EG; EES-avtalet, artikel 36) (se punkterna 25 och 31–34 samt domslutet)